

лѣмы градища; а на нѣкои мѣста затворилъ, че даже съборилъ храмовѣ-ты имъ, ужь че не ся моляли въ тѣхъ зарадъ него, ами — за Константина. Управители-ти изъ области-ты, като ся научили каквѣх ненависть има вече камъ-то Християны-ты, да му угодить и тѣ, безъ да чякатъ даже указъ, начинѣли да гы гонять, и христианска-та крѣвь пакъ зѣла да ся пролива на Истокъ. По-извѣстни отъ мѣченици-ты на това врѣмя сѣ: Севастійскій Епископъ Св. Власій, кого-то по-напрѣдъ стѣргали по тѣло-то съ желѣзны стѣргала, та че тогава го съсѣкли, и четиридесять-тѣ Севастійскы мѣченици. Тѣ сичкы были войны, и за да гы накаратъ да ся отрѣкѣтъ отъ вѣрж-тѣ си, накарали гы голи да прѣнѣжшувать едниѣ ношъ надъ леда на едно замръзнуло езеро, и като ся не отрѣкли пакъ, наказали гы съ смърть.

Тыя постѣпки на Ликинія върху Християны-ты, накарали Константина да стане, да гы отбрани. Затова породена-та сега помежду имъ война имала характера на религіознѣх войнѣх. Ликиній ся смѣталъ повыканъ да поднови старѣ-тѣ пакъ религіѣх въ имперіѣх-тѣ, а Константинъ — да въведе въ неѣх Християнскѣх-тѣ. Прѣди да са начне война-та, единый принасялъ крѣвавы жертвы на идолы-ты, а другый — усърдно призывавалъ на помощь Распятыя и въдружявалъ крѣста на войнишкы-ты знамена. Константинъ пакъ въстѣржествувалъ надъ своя противникъ, и останѣлъ самъ владѣтель на сичкѣх-тѣ имперіѣх. Въ негово-то лице и Христианство-то одържало побѣдѣх надъ язычество-то.

Слѣдъ като побѣдилъ вече Ликинія (323 г.), той начинѣлъ още по-рѣшително да работи противъ язычество-то и за въ ползѣх-тѣ на Христианство-то. Колко-то имало отъ языческы-ты храмовѣ, да ся отличають по богатство-то си и красотѣх-тѣ си, той гы прѣвърнуѣлъ на черковы; другы, дѣто богослуженіе-то ставало съ нѣкаквы си безсрамны обряды, той затворилъ или развалилъ. На правителственны-ты хора запрѣтилъ, да имѣтъ участіе въ публичны-ты жертвоприношенія; гладиаторскы-ты игры и сичкы-ты крѣвавы и безнравственны зрѣлища ся унищожили; наказваніе-то на крѣсть ся замѣнило съ друго; и най-послѣ си прѣмѣстилъ столицѣх-тѣ отъ прѣдаденія на язычество Римъ — въ Византіѣх, коѣх-то прѣименовалъ Константинополь.

Константинъ твърдѣ много нѣщо е направилъ за въ ползѣх на христианскѣх-тѣ вѣрж и черковѣх. Той узаконилъ да ся празнува недѣлный день по сичкѣх-тѣ имперіѣх; направилъ много черковы, и за подържаніе-то имъ отдѣлилъ количества отъ градскы-